

ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

НІМЕЦЬКА МОВА У ДЗЕРКАЛІ “ГЕНДЕРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ”

Тетяна Богорад, Олег Нестеренко

*Німецька Академія Службовців,
бул. Зандитрассе 11, 90 442, м. Нюрнберг,
Федеративна республіка Німеччина,
e-mail: bogrimar@gmail.com*

У статті проаналізовано новітні тенденції розвитку німецької мови як особливого засобу масової комунікації у контексті боротьби за статево рівноправність з боку представників сексуальних меншин і феміністичних рухів у Європі. Зокрема досліджено процеси графічної трансформації словоформи як пошук адекватної передачі статевої приналежності осіб, що виконують певні соціальні функції.

Ключові слова: гуманізація суспільства, традиційні форми мовного спілкування, теорія статевої рівноправності – **QUEER-THEORY (теорія Квіра)**, лінгвістичний засіб сексуального розкріпачення суспільства, стилістичні маркери **GANDER_ GAP** та **BinnenI (ЗагальнеI)**, “гендерська” форма, сексизм у засобах масової інформації, феміністичне редагування тексту Біблії, біполярна норма, стандартизована мова.

Німецькі засоби інформації повідомляють щоденно із тривогою про те, що у Європі знову і знову постає питання про “соціальну дискримінацію” громадян, які виконують певні соціальні функції, з огляду на їхню статево приналежність. Найгостріше проблема виражається у галузі мовної комунікації, де повсякденне вживання мовних засобів “сексистського” характеру приводить до дестабілізації внутрішньої політики держав Європейської спільноти. Уже не тільки регіональна преса, але й друковані органи національного значення, як наприклад, німецькі журнали “Der Siegel”, “Stern” публікують матеріали, присвячені проблемам соціальної рівноправності осіб різної статі, інформують читачів про випадки утиску прав жінок і представників сексуальних меншин. Центральні канали телебачення TRF, ZDF, Pro 7 намагаються привернути увагу громадськості відеосюжетами, які містять інформацію про зростаючу соціальну та політичну активність осіб нетрадиційної сексуальної орієнтації. В одному із таких відеоматеріалів, у травні 2013 року (ZDF) бургомістр Берліну пан Воверайт, який ще у 2001 р. заявив у телеефірі на усю Німеччину: “Ich bin schwul, und es ist gut so” (Я – гомосексуаліст, і це, знається, добре), радісно повідомив, що уряд Франції на кінець дозволив двом геям взяти офіційний шлюб у мерії Парижа, і що Німеччина вітає цю подію від усього серця. Бургомістр висловив побажання, щоб Європейський Союз

більше уваги приділяв проблемі одностатевих шлюбів і орієнтувався на це у вирішенні питання про прийом до об'єднаної Європи нових країн – претендентів.

Характерно, що закадровий текст відеоматеріалів, репортажів з місця проведення гей-парадів, фестивалів лесбіянок, рок-концертів із участю трансвеститів рідко виявляє особисту позицію телеканалу до зображуваних подій, і лише через добір фактів і аналіз засобів монтажу можна зрозуміти концептуальну точку зору програми.

Хоча рамки демократичного суспільства, яким, поза сумнівом, є Німеччина, і не обмежують громадян у їхньому праві на волевиявлення та дозволяють кожному висловлювати свою думку, німецькі журналісти намагаються тримати нейтралітет і покладаються у питанні про “статеву дискримінацію” на державу та локальну політику федеральних земель. А що ж держава? Виступаючи гарантом свободи слова, Німеччина, однак, залишає своїх громадян сам на сам із проблемою, намагаючись не втручатись у суперечки.

У контексті внутрішньої політики сучасної європейської держави це неминуче призводить до активізації лівоцентристських сил, акцій протесту сексуальних меншин і лівих радикалів, виступів мусульманських громадян за вірність Корану і чистоту релігійних канонів, загострення криміногенної обстановки, що має наслідком загальну дестабілізацію суспільного життя у країні. За таким сценарієм розгортались події у Німеччині влітку 2011, 2012, 2013 років, коли феміністичні організації вирішили удатись до рішучих дій у боротьбі за права жінок та “усіх пригнічених у патріархальному суспільстві”.

Полеми бою за сексуальну рівноправність знову була обрана мова. В основі критики мовних засобів комунікації лежить так звана **теорія Квіра** [4], яка детально обґрунтовує необхідність сексуального розкріпачення суспільства. У лінгвістиці ця теорія трансформувалася у вчення про статеві маркери, яке розвинулося і набуло доконаної форми у доробку багатьох європейських мовознавців ХХ й ХХІ століття. Прихильники теорії вважають **головним завданням суспільства усунення чинників расової, релігійної й статевої дискримінації із правового поля демократичних держав шляхом вилучення із їхньої унормованої стандартизованої національної мови слів і виразів, які виникли й закріпилися в ній історично і які сьогодні продовжують відображати “екстремістський” характер стосунків чоловіка і жінки**. Свою позицію мовознавці обстоюють тим, що у мові, ніби у дзеркалі відображуються характер суспільних відносин, стереотип поведінки, форми соціалізації членів суспільства, традиційно усталені кліше сексуальних стосунків і моделі соціальних ролей. Тому сучасні зміни у сфері суспільних відносин, демократизація та гуманізація суспільства повинні неодмінно супроводжуватись введенням у словообіг таких слів і слівформ, які б відображали позитивні тенденції розвитку людства [6], особливо у галузі стосунків між представниками різної статі.

Не заперечуючи суті концептуальних завдань прихильників теорії статевої рівноправності, звернемося до аналізу конкретних випадків прояву “сексуального екстремізму” у мові німецьких засобів інформації, у текстах законів, матеріалах інструктивного характеру вищих навчальних закладів та громадських організацій, проти яких виступає “сексуальна” громадськість. У лютому 2011 року *Німецька Спілка Германістів*, організація поважна й впливова, опинилася у доволі скрутному становищі, коли виникла дискусія з приводу коректності й правомірності звертання “*Liebe Mitglieder ...*” (дорогі члени ...), яким Спілка послуговувалася у діловому листуванні упродовж останніх 30-ти

років. Феміністки, посилаючись на результати дискусії 70-х років, яку розпочав у пресі відомий письменник і мовознавець *Луїза Ф. Пуш* (справжнє ім'я Карл Нольте), звинуватили Спілку Германістів у сексизмі і наголосили на тому, що слово **das Mitglied** (член) є іменником середнього роду, а це категоріально вказує на нейтральність, і, відповідно, не виражає суті справи, бо не називає конкретно рід осіб, до яких звертається адресат [3, с. 27 – 41]. Продовжуючи думку мовознавця, активістки руху за емансипацію та представники партії піратів звернули увагу громадськості на те, що слово **das Mitglied** (член) є агресивним мовним сигналом, який однозначно несе інформацію про осіб чоловічої статі, представники якої володіють дітородним органом. Тому, з точки зору феміністичного мовознавства, вживати слово **das Mitglied** стосовно особи жіночої статі – означає свідомо її принижувати, бо у такий спосіб акцентується теза: жінці немає місця серед чоловіків, бо у неї немає “того самого”.

Звинувачення у сексизмі на адресу *Німецької Спілки Германістів* викликали занепокоєння в уряді ФРН і знайшли вираження у низці суспільно-політичних акцій протесту (2011, 2012, 2013 рр.). Унаслідок цього були розроблені проекти, які повинні були ввести в обіг певні форми звертання, які мали б задовольнити активних представників громадського життя. Такі варіанти, як “Ohneglied” (без члена) та “Mitkliit” (із клітором) уряд рішуче відкинув як такі, що фіксують увагу громадян на статевих органах (*Der Spiegel*, Nr. 7, 2013. – S. 48). З іншого боку, було вказано на те, що у такій ситуації поза увагою громадськості залишаються окремі групи людей, які не відносять себе ні до мужчин, ні до жінок, або є одночасно і тим і іншим, або, незважаючи на офіційно визнану природну стать, визнають себе приналежними до іншої статі. Напруга зросла, і мовознавці почали гарячково шукати вихід із становища. Спроба дійти згоди у вигляді компромісу: “Liebe Mitgliederinnen und Mitglieder ...” (Дорогі членкині і члени ...) успіху не принесла і у край загострила протиріччя, коли, із легкої руки уряду, до суперечки приєдналися представники сексуальних меншин, гермафродити, гетеросексуали, трансвестити, транссексуали і зоофіли. Усі вимагали справедливості у слововживанні.

У 2012 році *Союз викладачів вищих шкіл і вчителів німецької мови ФРН* виступив з пропозицією вживати й видозмінювати слова з метою визначення статі особи із урахуванням кожного окремого випадку. Так одержало право на існування слово *Leserinnen* (читачки), *Verbraucherinnen* (споживачки), *Ministerinnen* (міністерші). Ситуація набула особливої ноти, коли пролунав голос церкви: “А що думає суспільство із приводу таких слів, як: *Kardinalinnen* (кардиналки), *Eminenzinnen* (Їх превосходительки), *Exelenzinnen* (Їх сиятельки), *Erzbischoffinnen* (архиепископки) ?” - публікації у журналі *Der Spiegel* (випуск 7 за 2013 р., с. 48-49). У такий спосіб католицька церква у Німеччині звернула увагу прихожан на абсурдність спроб реформувати мовно-історичний досвід народу й запропонувала університетам розпочати дослідження у галузі історичної лексикиграфії.

Однак суспільство вимагало змін. Восени 2012 року Бундестаг прийняв закон про порядок роботи федеральних міністерств, де, зокрема, у §42, пункті 5 говориться: “Gesetzentwürfe sollen die Gleichstellung von Frauen und Männern sprachlich zum Ausdruck bringen” (Законопроекти повинні виражати у мовній формі рівноправність жінок і чоловіків). Деякі чиновники, щоб уникнути нападів, почали уникати слів, які однозначно указують на чоловічий рід. Так, замість *der Radfahrer* (велосипедист) у *Правилах до-*

рожнього руху треба уживати Rad Fahrende (той, хто їде на велосипеді). А у §8 просто говориться: “Wer die Vorfahrt zu beachten hat, muss erkennen lassen, dass gewartet wird” (Той, хто має уступити дорогу, повинен дати сигнал, що буде чекати). Відтак учасники дорожнього руху одержали описову форму *Wer (мой, хто ...)*. У липні 2013 року надійшло повідомлення із Лейпцігського університету, що Сенат (Вчена рада) університету прийняв рішення про те, щоб працівники й викладачі університету звертались один до одного у формі жіночого роду, незважаючи на те, до якої статі належить та чи інша особа. Замість Herr Doktor soundso (пан доктор такий-то) треба говорити Herr Doktorin sounddso (пан докторка такий-то), Herr Professorin (пан професорка), Herr Dekanin (пан деканка), Herr Abteilungsleiterin (пан начальниця відділу). Незважаючи на обурення і протести з боку вченої громади та студентства, керівництво університету залишається непохитним у своєму рішенні і вимагає виконувати розпорядження.

Логічним поясненням цього чудернацького явища у німецькому суспільстві є реакція німецького жіноцтва на свій принижений правовий статус упродовж тривалого часу, на який не вплинули ні наслідки двох світових воєн, ні прийняття нової конституції 1948 р. Ще у 1968 році німецька жінка не могла сама вирішувати, чи буде вона працювати, навчатись у вищому навчальному закладі і, навіть, чи може вона зробити аборт. Усіма майновими і правовими питаннями займався чоловік, який у будь-який час міг позбавити дружину права спілкуватись із дітьми, на свій розсуд розпоряджався грошми на господарство, вирішував питання житла. Німецька жінка, яка вистояла у скрутний для країни час, зберегла і вигодувала дітей під час війни, тяжко працювала, розбираючи завали зруйнованих бомбами будинків, прийняла і вигоїла рани свого чоловіка, що програв дві світові війни, дуже довго залишалась в абсолютній залежності від чоловіка, батька, старшого брата, ніби у часи середньовіччя. І ось на початку 70-х років ситуація у країні, яка попри свою демократичну конституцію усе ще продовжувала спиратися на засади патріархату у суспільному житті, почала кардинально змінюватись.

Треба визнати, що явище, коли жінка усувається з поля зору суспільства як носій значущої соціальної ролі, притаманне не тільки для Німеччини. Адже і в українській мові навряд чи знайдеться відповідна форма жіночого роду для назви особи, яка виступає як міліціонер (міліціонерка?), офіцер (офіцерка?/ офіцерша?), майор (майорка?/ майорша?), міністр (міністерка?/ міністерша?). Однак вважають, що суспільство, яке усвідомило й визнало рівноправність жінки і чоловіка, не повинно будь-якими засобами усувати недоліки й помилки свого суспільно-історичного розвитку [7]. Так, редагування Біблії протестантськими теологами на вимогу феміністок [5, с. 48–49] і надання жінкам посад єпископів у діоцезіях навряд чи сприятиме соціальному розкріпаченню жінок і знищенню вікових стереотипів. Логічно думати, що “адаптована” до вимог феміністок Біблія, в якій пишеться про Господа: “Er ist ein Krieger; sein Name ist Sie” (“Він – воїн; його ім’я – Вона”) знову напевне суспільство до забутого середньовічного диспуту схоластів: Ким є Бог за статтю – мужчина чи жінка?

На початку 80-х років вирішення проблеми адекватної передачі інформації про стать особи, що виконує важливі суспільні функції і обирає для себе певну соціальну роль, запропонувала англїстика. В англломовному середовищі, де іменники у плані родового означення є нейтральними – teacher, student, doctor, driver – застосовують особливий розділовий знак, який покликаний звернути увагу читача на те, що слово

має конотативне підґрунтя – значення “*усі особи*”. Цей “гендерський”, тобто “статевий” знак, буквально перекладається з англійської мови як “проміжок для позначення роду”, графічно зображується як проміжок у вигляді штриха знизу: **Gender_Gap**. У такий спосіб мовознавці намагаються долучити до процесу комунікації інформаційне повідомлення, що Адресат і Адресант взаємодіють у полі понять про стать людини: “Alle **Schüler_innen** werden eingeladen” (“Запрошуються усі **учень_иці**, тобто – усі учні й учениці). Однак критика закидає прихильникам “гендерського” визначення статі особи те, що вони обмежуються традиційною дуальною схемою: *чоловік/ жінка* і залишають поза увагою тих, кого ще недавно на Заході називали “невидимі”. З огляду на це, *Стеффен Кімті Герман*, феміністка за покликанням і талановитий лінгвіст за фахом, запропонувала дещо видозмінити знак, взявши його у лапки: “_”, що, на її думку, мало би наголосити властивість знаку позначати широкі поняття сексуальної приналежності людини [1, с. 22–26].

Пірсон Перрі Баумгартінгер, мовознавець і психолог, автор низки серйозних досліджень у галузі психології поведінки, зауважує, що ідея ввести в обіг спеціальні графічні сигнали для позначення статі та сексуальної орієнтації людини, з ентузіазмом була прийнята у Німеччині і, особливо, в Австрії [2, с. 29]. Проте у Німеччині громадськість більше схиляється до вживання іншого знаку – так званого *BinnenI* (*ЗагальноногоI*), який традиційно закріплений у німецькій системі знаків транскрипції - */I/*. А відтак, замість того, щоб писати **Gesamtschüler “_”innenvertretung** (представницький орган усіх учениць і учнів, включаючи осіб іншої статевої приналежності) німецькі мовознавці пропонують варіант: **GesamtschülerInnnvertretung**, мотивуючи тим, що гетеросексуали, геї та лесбійки не поспішають дійти ясності у виборі статі для самих себе, володіючи документами, де, з точки зору закону, їхня стать визначена однозначно: жінка чи чоловік. Інша річ – явище біполярної норми, коли людина, яка народилася у певному тілі, із фізично закріпленою приналежністю до певної статі, психічно це тіло не сприймає (транссексуали). Для позначення таких осіб був запропонований **Glottisschlag** (придих), який німецька нормативна фонетика визначає як **Knacklaut** або **Stimmeinsatz** (аспірація, придих). *Словник Duden* визнає придих складовою частиною стандартизованої німецької мови, що супроводжується звуковим ефектом: */t’/, /k’/, /h’/* і позначається на письмі у вигляді вертикального штриха */I/* або апострофа *’/*.

Проти подібних спроб встановити рівновагу у рамках мовної комунікації застерігає доктор філософії *Гудрун Перко* і звертає увагу на те, що модифікація іменників чоловічого роду (*das generische Maskulinum*), як *філософ, режисер, лідер, кандидат*, за допомогою приєднання “гендерських” знаків - *Gender_Gap, зірочки*, ЗагальноногоI, лапок “_”* та інших графічних форм лише погіршує ситуацію у суспільстві, яке прагне зробити вигляд, що якась частина його ніби не існує, але про яку, однак, треба згадувати при нагоді [4, с. 18–46]. При цьому вона наводить приклад альтернативного вирішення проблеми. Йдеться про організацію транспортного руху у Відні у 2011 році, коли на пішохідних переходах подвоїли число світлофорів – встановили два червоні, два зелені, два жовті ліхтарі. На кожному із них окремо зображені жінка й чоловік. Ось чоловік стоїть, крокує, підняв руку і чекає. Поряд горять ліхтарі із зображенням жінки, яка паралельно виконує ті самі дії, що і чоловік: стоїть, крокує, чекає. Магістрат Відня зобов’язав дорожньо-транспортні служби адаптувати

усі дорожні знаки, де є зображення людини, до “умов сепаратного розділення суспільства на групи осіб за приналежністю до статі” (Wiener Allgemeine Zeitung. Heft 154, März 2013).

У червні 2013 року полеміка про необхідність визнання соціальної ролі усіх сексуальних груп суспільства досягла найвищого рівня. До справи боротьби із проявами “сексуального екстремізму” долучилися, услід за університетом у місті Leipzig, низка європейських університетів, серед яких особливо відзначилися Сорбона у Парижі та університет міста Кельн у Німеччині. Там було опубліковане “*Керівництво про переконливо – статеву мову*”, яке в німецькому оригіналі відображає гру слів **überzeugend** (переконливо) та **Gender** (генетичний, статевий), що загалом виглядає так: *überzeu**GENDER**e Sprache* (переконливо – статева мова). Студентам рекомендували при написанні текстів обов’язково вживати “гендерські” знаки і орієнтуватись при цьому на інструкцію про збирання кубика Рубика, коли із необмежено великої кількості варіантів дії шляхом спроб і помилок можна зібрати грані одного кольору. Авторитетна думка шановних вишів зводиться до простого – нехай молодь сама додумається, **що, де і як** позначати за допомогою “гендерських” знаків. До того ж французи схилились до варіанту *зірочка**, а німці надавали перевагу *Загальному I* відповідно до німецьких традицій. Відтак, з легкої руки академічного панства звичайнісінька пішохідна дорожка-тротуар – **der Bürgersteig**, який у своїй первісній формі ніс інформацію про “ворожість представників чоловічої статі до усіх інших”, бо акцентував артикль чол. роду (**der!**), був переіменований у дружній для усіх “пішоходячих” громадян простір – **Bürger*Innensteig**. Незважаючи на комізм ситуації, загальне мовознавство збагатилося на один новий термін – *гендерська форма (форма збірного роду)*.

Проте питання про “сексуальний екстремізм” німецької мови все ще залишалось відкритим. У липні 2013 року на сторінках багатьох газет був опублікований список слів, стосовно яких журналісти просили громадян висловити свою думку і пропонували форму збірного роду:

- Faschist – Faschistin – Faschist*Innen (?) - фашиствуючі (елементи) ?
- Antisemit – Antisemitin – Antisemit*Innen (?) - люди, настроєні проти Ізраїлю?
- Gewalttäter – Gewalttäterin – Gewalttäter*Innen - особи, схильні до насильства?

Незважаючи на шалений тиск з боку феміністок та осіб нетрадиційної орієнтації, урядові установи Німеччини, як, наприклад, *Міністерство господарства федеральних земель*, та вагомі економічно-фінансові структури, як *Німецька Фондова Біржа*, продовжують публікувати документацію та вести листування згідно із усталеними нормами німецької ділової мови, вживаючи при нагоді: споживачі й споживачки, учні і учениці, пан міністр та пані міністр, пан канцлер і пані канцлер. Їх підтримали банки і страхові компанії, які відверто заявили: “*Der Kapitän geht mit dem Schiff unter*” (капітан тоне разом із кораблем), наголошуючи при цьому на формі чол. роду **der Kapitän**. Тільки *партія Зелених* згадала у проєкті своєї передвиборної Програми **IdealistInnen** (ідеалістів усіх часів і народів) і **GeringverdienerInnen** (усіх, хто мало заробляє).

Врешті-решт вирішальне слово сказало *Міністерство юстиції ФРН*, до завдань якого належить нагляд за текстами законів, що “мають бути написані такою мовою, яка виключає нерівноправність громадян за будь-якою ознакою”. Найскладніше завдання

з огляду на редагування і коректуру мовного матеріалу законопроектів було покладене на колектив працівників Міністерства, яким керує пані *Штефані Тіме*. Разом із своїми колегами вона повинна дбати про те, щоб тексти урядових документів і законів були логічно-коректними, нормативно-узгодженими й виваженими у плані рівноправності громадян жіночої та чоловічої статі. Відповідно до вимог, колектив вдається часом до перефразування таких виразів, як **лікарська апробація** замість **апробація лікарів**, іноді заміняє такі іменники чоловічого роду на нейтрально-описові форми, як: **особа, яка головує**, замість слова **головуючий** або нейтралізує відверто сексистські звертання **Fräulein** (панночка, за аналогією із дівчиною із борделю) на цілком універсальне **Frau** (пані). Однак, виконуючи відповідальну роботу, редактори Міністерства орієнтуються за принципом: “*Verständlichkeit geht vor Gendergerechtigkeit*”, що означає: “Закон має бути передусім зрозумілим, а стосунки рівноправності між представниками різної статі – річ другорядна”.

Як бачимо, зміни у текстах німецьких законів – скоріше виняток, аніж правило, тим більше, що на вимогу парламенту, *Кримінальний Кодекс ФРН* оголошено недоторканим для усякого роду ревізій з боку прихильників модернізації німецької мови. Можна дійти висновку, що “гендерська” революція у Німеччині хоч і домоглася певних успіхів у спробі реформувати сучасну німецьку мову відповідно до вимог поліфонічно-статевого суспільства, проте не змогла суттєво вплинути на характер мови як засобу масової комунікації. Зазначимо, що з 2013 року розділові знаки *Gender Gap*, *зірочка**, *апостроф* і особливо *BinnenI* посіли певне місце у системі німецької мови як *особливі стилістичні маркери*. Вони закріпились у діловій документації урядовців, газетних та журнальних публікаціях, текстах програм політичних партій, діловому листуванні відомих фірм, текстах наукових праць – усюди, де йдеться про емансипацію, соціальні стереотипи й боротьбу із ними.

Автори статті, занепокоєні посиленнями вимогами до України з боку Європейського союзу вжити заходів щодо зміцнення прав сексуальних меншин в Україні та організацією гей-параду у травні 2013 року у Києві, на чолі якого виступив бургомістр Мюнхена, пан К. Райдер, запрошують усіх зацікавлених і небайдужих до майбутнього української мови взяти участь у дискусії про позитивні/ деструктивні впливи соціально-політичних явищ на процеси розвитку національних мов.

Просимо надсилати листи на адресу: bogrimar@gmail.com

Список використаної літератури

1. Steffen Kitty Hermann. Performing the Gap – Queere Gestalten und geschlechtliche Aneignung. – In: Arrancal, H. 28/ November 2003. – S. 22 – 26.
2. Persson Perry Baumgartinger. Von Emanzipation und Pathologisierung, Ermächtigung und Sprachveränderungen. – In: Liminalis Zeitschrift für geschlechtliche Emanzipation. H. 2 / 2008. – S. 24.
3. Luise F. Pusch. Deutsch auf Forderfrau: Sprachkritische Glossen. Wallstein 2011. – 140 Seiten.
4. Gudrun Perko. Queer – Theorien als Denken der Pluralität: Kritiken – Hintergründe – Alternativen – Bedeutungen. – In: Queer. Lesen denken schreiben. Hrsg. Alice - Salomon – Fachhochschule. Berlin, H. 12/ 2006.
5. Ralf Neukirch. Sein Name ist Sie. – In: Der Spiegel, H. 17/ 2013. – S. 48 – 49.

6. Житарюк М. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство / М. Г. Житарюк. – Л., 2008. – 416 с.
7. Мороз В. Аксеологічні моделі історичної комунікації / В. Мороз // Теле- та радіожурналістика. Збірник наукових праць. – Львів : ЛНУ, Вип. 11, 2012. – С. 146 – 151.

Стаття надійшла до редколегії 10.09.13

Прийнята до друку 08.10.13

GERMAN LANGUAGE IN THE MIRROR OF THE “GANDER“ REVOLUTION

Tetyana Bogorad, Oleh Nesterenko

*German Academy of Employess,
Sandstrasse 11, 90443 Nürnberg, Germany,
e-mail: bogrimar@gmail.com*

We give reasons for the newest tendency in the development of the German language as means of mass communication in the context of the fight of the representatives of the sexual and feminist organisations for social equality in Germany. We analyse processes of the variation of grafik forms of the word in the key of adequacy of the reflection of the sence of the informative premise – delivering information about sex of the people who realize certain functions in the society.

Key words: humanism of the society, traditional forms of speech communication, theory of sexual equality Queen-Theory, national language, lingual mean of sexual emancipation of society, Gander_Gap, BinnenI, “gender-form” in wordbuilding, sexism in the means of mass information, feminist redaction of the Bible, “bipolar” norm.

НЕМЕЦКИЙ ЯЗЫК В ЗЕРКАЛЕ “ГЕНДЕРСКОЙ” РЕВОЛЮЦИИ

Татьяна Богорад, Олег Нестеренко

*Немецкая Академия Служащих,
ул. Зандитрассе 11, 90443, г. Нюрнберг, ФРН,
e-mail: bogrimar@gmail.com*

Рассматриваются новейшие тенденции развития немецкого языка как средства массовой коммуникации в контексте борьбы представителей сексуальных групп и феминистических организаций за социальное равноправие в Германии. Исследуются процессы видоизменения графической формы слова в ключе адекватного отражения смысла информационной посылки – передачи сведений о половой принадлежности лиц, исполняющих определенные социальные функции в обществе.

Ключевые слова: гуманизация общества, традиционные формы речевого общения, теория сексуального равноправия (теория Квира), национальный язык, лингвистический способ сексуального раскрепощения общества, стилистические маркеры *GANDER_GAP* и *BinnenI*, “гендер-форма” в словообразовании, сексизм в средствах массовой информации, феминистическая редакция Библии, “биполярная” норма.